

Sygn. akt VII U 994/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Chaciński
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Pełczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2016 r. w Lublinie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 28 lutego 2014 roku, znak (...) /15

1. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. K. prawo do przeliczenia emerytury od dnia 14 lutego 2014 roku z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynoszącego 95,35%;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz J. K. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, oddalając dalej idący wniosek w tym przedmiocie.

VII U 994/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. K. karabeli przeliczenia podstawy wymiaru emerytury w oparciu o wynagrodzenie obliczone na podstawie wpisów dotyczących składek zawartych w legitymacji związków zawodowych.

Z decyzją tą nie zgodził się wnioskodawca. Wniósł odwołanie Zaskarżył decyzję w całości zarzucając naruszenie § 21 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe poprzez błędne przyjęcie, że legitymacja związków zawodowych nie stanowi wystarczającej podstawy dla ustalenia wysokości wynagrodzenia w okresie od 1 stycznia 1965 r. do 31 października 1974 r. Zdaniem wnioskodawcy doprowadziło to także do naruszenia art.116 ust.5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając na względzie powyższe zarzuty J. K. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie mu prawa do przeliczenia świadczenia emerytalnego poczynając od dnia złożenia wniosku przy uwzględnieniu okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. w okresie od 30 czerwca 1965 r. do 31 grudnia 1965 r. oraz w Przedsiębiorstwie (...) 8 w O. w okresie od 1 stycznia 1966 r. do 31 maja 1975 r. W ocenie odwołującego się legitymacja członkowska związku zawodowego wraz regulaminem wypłat zasiłków pieniężnych członków związku stanowi dostateczną podstawę do wyliczenia wysokości wynagrodzenia jakie osiągnął on w w/w Przedsiębiorstwach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że z legitymacji związkowej nie wynikają kwoty dochodu, a jedynie fakt opłacania składek członkowskich.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje

J. k. od dnia 30 czerwca 1965 r. do dnia 31 grudnia 1965 r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. (świadczenie pracy k.7 a.r.). W powyższym okresie uzyskiwał wynagrodzenie wskazane w listach płac (k.66-67 a.r.).

W okresie od 1 stycznia 1966 r. do 31 maja 1975 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w O. (świadczenie pracy k.8 a.r.). Został przyjęty do pracy ze stawką 4,50 zł za 1 roboczą godzinę. Z dniem 7 lutego 1966 r. J. k. został przeniesiony ze stanowiska kierowcy na stanowisko mechanika objazdowego i przyznano mu wynagrodzenie 8,50 zł za godzinę. Z dniem 1 sierpnia wynagrodzenie wnioskodawcy wzrosło do 10 zł. Za 1 roboczo – godzinę.

Następna podwyżka wynagrodzenia do kwoty 11 zł za godzinę nastąpiła od dnia 1 września 1967 r. Od 1 lipca 1968 r. wynagrodzenie J. K. wzrosło do 12 zł za godzinę, a od 1 sierpnia 1969 r. do 13 zł. W okresie od 1 lutego 1973 r. do 31 marca 1973 r. wnioskodawcy przyznano dodatek brygadzystowski w wysokości 10% miesięcznego uposażenia zasadniczego. Od 1 maja 1973 r. wynagrodzenie J. K. zostało podwyższone do 13, 50 zł za godzinę, a od 1 sierpnia 1973 r. do 15, 50 zł za godzinę. W okresie od 2 stycznia 1974 r. do 31 marca 1974 r. przyznano wnioskodawcy dodatek brygadzystowski w wysokości 10% uposażenia zasadniczego.

Ze świadectwa pracy z dnia 16 czerwca 1965 r. wynika że J. k. oprócz wynagrodzenia zasadniczego uzyskiwał także premie.

W okresie od dnia 20 czerwca 1975 r. do 29 lutego 1976 r. J. k. był zatrudniony w Rejonowej (...) w O.. W całym okresie tego zatrudnienia pracował w pełnym wymiarze czasu pracy ze stawką za godzinę pracy 17 zł (świadczenie pracy k. 9 akt rentowych oraz zeznania wnioskodawcy k.91v).

Z dniem 1 stycznia 1965 r. J. k. został członkiem Związku Zawodowego (...) w (...).

Zgodnie z pkt 13 Regulaminu Wypłat Zasiłków Pieniężnych dla Członków Związków Zawodowych, uchwalonego przez Komitet Wykonawczy (...) w dniu 30 czerwca 1958 r. warunkiem otrzymania zasiłku jest bieżące opłacanie składek członkowskich w obowiązującej wysokości 1% zarobków pomniejszonych o podatek od wynagrodzeń (do zarobków zalicza się wszelkie dodatki funkcyjne, specjalne, służbowe, wyrównawcze, premie produkcyjne, wynagrodzenia akordowe za pracę w godzinach nadliczbowych itp.).

W Okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w O. wnioskodawca opłacał składkę członkowską w wysokości 1% wynagrodzenia w wymiarze wskazanym w legitymacji nr (...) (k.56 a.e.).

Wpisów w legitymacji związkowej dokonywała o kwietnia 1968 r. K. B. zatrudniona na stanowisku referenta do spraw warsztatu, sprzętu i spraw kadrowo administracyjnych. Wpisów tych dokonywała na podstawie przedstawianej jej listy płac, gdzie była już wyszczególniona kwota składki.

Wynagrodzenie wyliczone na podstawie danych zawartych w legitymacji związkowej za lata 1966 - 1975 r. obrazuje tabela (k71) stanowiąca załącznik do opinii uzupełniającej biegłego z zakresu księgowości. Przy uwzględnieniu tych wynagrodzeń, wynagrodzeń wynikających z list płac z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. oraz

wynagrodzenia uzyskiwanego w Rejonowej (...) w O. wskaźnik podstawy wymiaru emerytury wyliczony według najkorzystniejszego wariantu z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 95,93%.

J. k. uprawniony jest do emerytury od dnia 3 grudnia 2005 r. (k.11 a.e.).

W decyzji z dnia 8 lipca 2009 r. przeliczającej emeryturę wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 46,94% (a.e.).

W sprawie biegły dokonał także wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru emerytury wnioskodawcy przy uwzględnieniu stawek wynagrodzenia zawartych w angażach znajdujących się w aktach osobowych wnioskodawcy. Wskaźnik ten wyniósł 82,59%.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny przede wszystkim w oparciu o dowody z dokumentów znajdujące się w aktach emerytalnych i rentowych (w szczególności w oparciu o legitymację związkową, karty wynagrodzeń z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O., świadectwo pracy z okresu zatrudnienia w Rejonowej (...) w O.), w aktach osobowych wnioskodawcy zeznania świadka K. B. (k.66v,67), zeznania wnioskodawcy k.14v, 29v, 91v). oraz w oparciu o opinię biegłego (k68 – 72).

Wszystkie powyższe dowody stanowią spójną i uzupełniającą się całość. Na podstawie tych dowodów bez przekroczenia granic swobodnej oceny materiału dowodowego możliwe stało się ustalenie wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych przez J. K. w latach 1965 – 1976.

Odnosząc się do znajdujących się w aktach rentowych list płac z (...) Przedsiębiorstwa (...) stwierdzić należy, że brak pieczęci zakładu pracy na listach płac nie może stanowić podstawy do odmówienia wiarygodności temu dokumentowi. Nie ma wątpliwości, że listy te obejmują zarobki uzyskane przez wnioskodawcę w okresie od czerwca 1965 r. do grudnia 1965 r. Skoro w tym okresie wnioskodawca pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O., to bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów zasadne jest przyjęcie, że są to zarobki uzyskane w tym właśnie Przedsiębiorstwie.

Nie budzi również wątpliwości autentyczność i wiarygodność legitymacji związkowej (żadna ze stron nie podnosiła zastrzeżeń w tym zakresie). Mając na względzie treść tego dokumentu oraz zeznania świadka K. B. i zeznania samego wnioskodawcy uznać należy, że wpisy były dokonane w oparciu o listy płac i stanowiły 1% wynagrodzenia wnioskodawcy pomniejszone o podatek od wynagrodzeń.

Sąd nie dostrzegł również żadnych okoliczności mogących zdyskredytować zeznania świadka K. B. i samego wnioskodawcy. Zeznania świadka Sąd zatem obdarzył wiarą, w szczególności w zakresie, że dokonywała ona wpisów w legitymacji związkowej wnioskodawcy. Na wiarę zasługują również zeznania wnioskodawcy co do tego, że w okresie zatrudnienia w Rejonowej (...) w O. miał tylko jedną stawkę wynagrodzenia w kwocie 17 zł. Do przyjęcia jest w świetle doświadczenia życiowego wniosek że stawka ta – mając na względzie krótki okres zatrudnienia – była taka sama od początku zatrudnienia.

Sąd Okręgowy za podstawę ustaleń faktycznych przyjętych w sprawie przyjął wyliczenia zawarte w opinii uzupełniającej biegłego z zakresu księgowości. Nie były one kwestionowane pod względem rachunkowym. Organ rentowy kwestionował natomiast samą zasadę ustalenia wynagrodzeń w oparciu o wpisy w legitymacji związkowej.

W ocenie Sądu Okręgowego zasadność przyjęcia wynagrodzeń wyliczonych oparciu o legitymację związkową wynika także z faktu, że wnioskodawca świadczył pracę w godzinach nadliczbowych i uzyskiwał premie. w związku tym uzasadnione jest twierdzenie, otrzymywał w spornym okresie zarobki wyższe niż wynikając tylko ze stawki za godzinę pracy pomnożonej przez 8 godzin dziennie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje

Odwołanie jest uzasadnione.

Stosownie do treści § 22 rozporządzenia Ministra Pracy i polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe w postępowaniu przed organem rentowym środkiem dowodowym stwierdzający wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Natomiast przed sądem wysokość zarobków może być dowiedziona wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi przez przepisy kodeksu postępowania cywilnego.

Z akt osobowych wnioskodawcy wynika, że miał on wynagrodzenie zasadnicze wyrażone stawką godzinową. Z zeznań wnioskodawcy wynika także że świadczył pracę w godzinach nadliczbowych. Angaże wskazują na uzyskiwanie przez wnioskodawcę dodatku brygadzistowskiego. W końcu ze świadectwa pracy wynika, że wnioskodawca mógł uzyskiwać także premie.

Zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Komitetu pracy i Płacy z 8 lutego 1961 r. w sprawie określenia składników funduszu płac stanowiących podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne w uspołecznionych zakładach pracy, w przedsiębiorstwach państwowych i uspołecznionych zakładach pracy podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowiły kwoty wynagrodzenia brutto zaliczane do osobowego funduszu płac. Podobna reguła wynikała z rozporządzenia z 19 sierpnia 1968 r. Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płacy w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. W załączniku do tego rozporządzenia wskazano rodzaje świadczeń zaliczane do osobowego funduszu płac, których nie wliczało się do podstawy wymiaru emerytury i renty.

Wynagrodzenie zasadnicze uzyskiwane przez wnioskodawcę wraz z dodatkami za prace w godzinach nadliczbowych jak również dodatek brygadzistowski i premia wchodziły w skład osobowego funduszu płac. Akta osobowe nie wskazują na uzyskanie przez wnioskodawcę świadczeń określonych w/w załączniku.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 18 grudnia 2012 r.(II Uk 140/12) oraz w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 18 października 2012 r. (III AUa 488/12) z których wynika, że wpisy składki członkowskiej zawarte w legitymacji związkowej jako dowód pośredni mogą być podstawą ustalenia wynagrodzenia.

W konsekwencji, skoro ziściła się przesłanka wskazana w art.111 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawca ma prawo do ponownego obliczenia wysokości emerytury.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art.477(14) § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia art.98 k.p.c.